

to bláznivý nápad. Jevil zájem. Vypadal zaujatě. Říkal jí ty správné, povzbuzující věty. Přijmout nabídku k sňatku by však znamenalo, že se všechno změní. Že budou spolu. Pořád. Kdykoliv myslela na to, že by svůj život mohla s někým sdílet, na mysli jí vytanul její otec a Laceyina matka. Narušený vztah, kdy účty za módní oblečení přicházely ještě dlouho poté, co odešla. Jenže Al a Margarette měli jedno – a to byla vášeň. Většinou se sice projevovala jako hádky dlouho do noci, povzbuzované alkoholem, ale přesto to byla vášeň. Jediná věc, která vzbuzovala vášně v ní i v Rossovi, byly úrokové míry.

Copak ale chtěla navěky zůstat sama? Zabývat se jenom romány pro ženy a vyrovnaným rozpočtem firmy? Bylo sice fajn být odhodlaným, osamělým vlkem, plným ambicí a velkých plánů, ale bylo to všechno, co si přála? Teď tu byla, sama, třicítka bez peněz, svědkyně na svatbě svojí mladší sestry, s rozčuchanými vlasy a s posedlostí pro účetnictví. Musí existovat ještě něco víc. Chtěla, aby to tak bylo. Ale co by to „něco“ muselo být, aby to zapadlo do jejího pracovního režimu 24/7? Práce byla to jediné, co znala, a ona se pochopitelně nehodlala všeho vzdát kvůli něčemu, co neslibovalo žádné záruky, že?

Ellen se otřásla, až si z předloktí shodila létajícího broučka. Sledovala, jak padá z balkonu, a obhlížela scenerii, když zachytila mnohem přitažlivější pohled, než byly albánské hory. Po schůdcích z bazénu právě vystupoval řecký Adónis. Ellen trochu sklonila hlavu, aby lépe viděla, ale zároveň aby její slídění nebylo tak patrné. Dívala se, jak muž s vypracovanými stehny a břišními svaly vychází z vody. Z nedalekého lehátka si vzal osušku.

Měl tmavé vlasy, zmáčené vodou z bazénu a módně nakrátko přistřížené. Byl vysoký, se širokým hrudníkem, zužujícím se k pasu, pod ním měl velice malé černé plavky.

Muž se otíral osuškou po celém těle, až se kolem něj rozstříkávaly krůpěje vody a dopadaly na zem, kde pro-

měnily barvu terakotových dlaždic z tlumeně kaštanové v jasně oranžovou. Náhle zvedl hlavu a jejich pohledy se střetly. Byl to *on*. Jen méně oblečený. Ten muž. Který jim pomohl se zavazadly. Ten, před kterým chránila kufry, jako by byl zloděj.

Hleděla na něj dolů z balkonu a sledovala, jak se osušuje. Nejspíš si asi myslí, že vstal takhle brzy, aby pátral mezi lehátky po ztracených hodinkách nebo zakutálených mincích. Potřásl hlavou. To už přehnal. Takhle uvažoval o lidech *on*, a ne ona. Musí si uvědomit, že tohle není Bulharsko a taky nejde o takovou sortu lidí, s nimiž se musel stýkat během uplynulého roku.

Vzhlédl k ní nahoru. Vyhnula se jeho pohledu, jako by náhle na dlažbě objevila něco mnohem zajímavějšího.

Včera večer právě přijela, samotná žena v cizí zemi, a on se jí hned nepředstavil. Byla jen opatrná a on se zachoval hrubě. Neměl by soudit tak rychle. Zvedl ruku a zamával na ni.

„Haló, madam!“ zavolal. „Nezapomeňte, v deset tady začne aqua aerobik! Čekáme na vás!“

Ellen ztuhla. Dál se dívala, jak se otírá osuškou. Znovu zamával. Ustoupila zpátky do dveří, utekla a zavřela je za sebou. Klimatizovaný pokoj ji ochladil. Zhluboka se nadechla a pokoušela se zklidnit bušení srdce. *Uvolni se. Dýchej. Soustřed' se.*

„Co to sakra děláš?“ ozvala se Lacey.

Ellen nadskočila. Lacey už seděla na posteli a zírala na ni.

„Nic.“ Navlhčila si rty. „Jen jsem se šla podívat ven. Nepůjdeme už na snídani? Docela bych si dala nějaký ten toast.“